

95.

CANÇÓ

És una onda de gràcia i d'harmonia
que d'ella neix i que ella escampa entorn.
Cada cosa s'encén d'alegre poesia,
com si li dibuixés amb foc un nou contorn,
una claror més viva que la claror del jorn.

És l'ímpetu diví de la puresa
que d'ella brolla, sempre renadiu,
i governa al seu volt l'ampla vida sotmesa,
feliç, com un paisatge creuat per un gran riu,
en una pau que creix cada cop que somriu.

Novembre, 1942.